

ஆகமமாகி நின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க்

'வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்க'

ஷாலாநல்லை

மாதம் இருமுறை வெளிவரும் சைவ வெளியீடு.

சௌமிய ரூ ஆணி மீர் 31 உ புதன்கிழமை, ஆடி 30 உ சனிக்கிழமை

மலர் 1

அகில இலங்கைச் சைவ அனுட்டான பாதுகாப்புச்சபை, தல்லிப்பழை

[15-7-70], [1-8-70]

இதழ் 19, 20

மாவை முருகன் கோவிலில் அற்புதம்! அற்புதம்!!

முவுலகிற் தேவுக்களின் பூசை

மாவை முருகன் கோவிலில் வருடாந்த உற்சவம் 8-7-70-ல் ஆரம்பமாகி வழிமைபோல் 25 நாட்கள் நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. முன்னரே திட்டமிட்டபடி, பொலில் அதிபர் கோவில் ஆதீன கர்த்தா பிரம்மஸ்ரீ. சு. துரைசவா மிக குருக்கள்மீதும், உற்சவகால நிர்வாகப் பொறுப்பாளர் திரு. செ. சுந்தரவிங்கம் அவர்கள்மீதும் கோவிலுக்குள் வழிபாட்டிற்குச் செல்பவர்களை அவர்களும் அவர்கள் ஏவலாளர்களும் தடை செய்யப்படாதென யாழ் மாவட்ட நீதி பதியின் கட்டளையைப் பெற்றார். இக்கட்டளையின் தொடர்பாக வுள்ள விசாரணை கோட்டிற் பகிரங்கமாக நடைபெறுது நீதிபதியின் அறையிலேயே நடந்ததென அறிகின்றோம்.

கொடியேற்ற தினத்திற்கு முதனால் (7-7-70) முற்பகல் 10 மணியளவில் ஏறக்குறைய 60 பொலிசார் வாகனங்களில் வந்து கிழக்கு வாசலில் இறங்கிக்கால்களிற் சப்பாத்துக்களுடன், தலைகளிற் தொப்பிகளனிந்து, கைகளிற் துப்பாக்கிகள் தாங்கிய வண்ணம் ஆலயத்தின் உட்புகுந்து வசந்த மண்டபம் வரை சென்றனர். பின்னர் இரண்டாவது வீதியிலுள்ள பிரதான வாசலில் திறந்திருந்த இரும்புக் கதவுகளைப் பூட்டாது தடுக்கும் பணியை மேற்கொண்டு வாசல் இரு மருங்கும் வாங்குகளை வைத்து சுவாமி சந்திதான் துறைக்கில் அவற்றின்மேல் உட்கார்ந்துகொண்டு தமது கடமையைச் செய்ய ஆரம்பித்தனர். இப்படிச் சைவ ஆசாரத்திற்கு மாருக நடந்து கோவிற் புனிதத்தன்மையைப் பங்கப்படுத்திச் சைவ மக்களின் மனதையும் புன்படுத்திச் சமய நிந்தனை செய்து பெருங்குற்றத்திற்கு யாழ் பொலில் அதிபரா அல்லது அரசாங்கமா பொறுப்பாளர் என்பது சிந்திக்க வேண்டிய விடயமாயிருக்கின்றது. இவர்கள் செய்த சைவ நிந்தனைச் செயல்களை எடுத்துக் காட்டியும் அக்கிரமச் செயல்களில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருந்தமையால் அச்செயல்கள் பாரதூரமான குற்றங்களென

அவர்கள் சிந்தனையில் இடம்பெற வில்லை. இப்பேர்ப்பட்ட செயல்கள் ஒரு புத்தகோவிலில் அல்லது இல்லாமிய பள்ளிவாசலில் நடைபெற்றிருந்தால் எப்பேர்ப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்குமென்பதைச் சிந்தியுங்கள்.

முருகன் அருளால் கதவுகள் இவர்கள் பூட்டுவதைத் தடை செய்ய எண்ணி வந்த முதலாம் வீதி வாசற் கதவுகளைப் பற்றிய சிந்தனை தடைமாறி இரண்டாம் வீதிக் கதவுகளைத் தங்கள் ஆதிக்கத்திற்கெப்பற்றியதும், தாமதமின்ற முதலாம் வீதிக் கதவுகள் கோவிற் பணியாளர்களாற் பூட்டப்பட்டன. பூசை முடிந்ததும் வழிமைபோல் இரும்புக் கதவுகளைப் பூட்ட எத்தனித்தபோது பொலிசார் தடை செய்தனர். கதவுகளைப் பூட்டிச் செய்யவேண்டிய பிராயச் சித்தம், சாந்தி முதலிய கிரியைகள் செய்து மறுநாள் கொடியேற்ற வைபவம் நடைபெறப் பொலிசாரின் அக்கிரமச் செயல்கள் தடையாயிருந்தபடியாற் கோவிற் பூசைகள், உற்சவம் முதலியன் நடைபெறுது நிறுத்தப்பட்டன.

“முன்னவரை கோவிற் பூசைகள் முடிடிடின் மன்னர்க்குத் தீங்குளவாரி வழங்குன்றும்” (திருமந்திரம்). இதை அறியாதபடியாற்தான் இத் தீயசெயலில் ஈடுபட்டுள்ளனர் போலும். பலனைத் தவருது அனுபவிப்பார்கள். எமது சமயத்திற்கு இவ்வளவு ஆபத்து வந்தபோதும் இதைப் பற்றித் தக்க நடவடிக்கைகள் அரசாங்கத்துடன் எடுக்கவேண்டிய பாரானுமன்ற உறுப்பினரும் இப்பேர்ப்பட்ட அக்கிரமச் செயல்களுக்கு ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்காத்தலை மறைமுகமாக இச்செயல்களுக்கு ஆதரவாயிருந்தாகவே கருத வேண்டும்.

உற்சவ காலத்தில், விரதம் அனுட்டிப்போரும், நேர்த்திக்கடன்களை நிறைவேற்றுவோரும் மற்றும் பக்தர்களும் கோவிலுக்கு நாள் தொறும் வந்து தமது சமயத்திற்கும் வழிபாட்டிற்கும் போதுக்கீசர் காலத்தில் ஏற்பட்ட துன்பம் திரும்பவும் ஏற்ற (6-ம் பக்கம் பார்க்க)

அதிகச் சுதந்திரம் அழிவுக்கு வழிகோலும் ஆபத்து!

சைவசமயத்தில் வழிபாட்டுச் சுதந்தரம் உண்டு. வேதாகம நெறி களில் தமக்குப் பொருந்தும் ஏதேனும் ஒரு நெறியைப் பின்பற்றி அவரவர் வழிபாடும் வாய்ப்புண்டு. எல்லாரும் குறிக்கப்பட்ட ஒரே வழிபாட்டு நெறியைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்னுங்கட்டாயமில்லை என்பதே அதன் பொருள், இச்சுதந்தரம் இப்பொழுது வரம்புமீச் சென்று கொண்டிருத்தல் கண்கூடு. அதாவது, வேதாகம நெறி வரம்புக்கு அப்பாலேயே பெரும்பாலும் வழிபாடு நிகழும் சார்பு அதிகரித்து வருகின்றது. செவ்வழிபாடு சமயவழிபாடென்ற சிந்தனைக்கே யிடமின்றத் தனிமனித வழிபாடு, சமுதாய வழிபாடு, சித்து வழிபாடு முதலாய எல்லாம் சமய வழிபாடென்ற பெயரில் இடம் பெற்று வருகின்றன. இந்திலை, சனநாயக மோடியிலான கருத்துச் சுதந்தரம், பேச்சுச் சுதந்திரம் என்பவற்றே கலத்தவினாலும், இன்றைய சோஷலிசக் கோட்பாடுகளாகிய மனித நலநாட்டம், சமுதாய முன்னேற்றம் என்பவற்றுக்குள்ளே சிக்கிக் கொள்ளுதலினாலும் சமய சுதந்தரம் அதிகச் சுதந்தரமாய் விடுகின்றது.

‘சிவபெருமான் மன்ஸமந்ததுதொழிலின் மகிமையை உலகத்துக்குணர்த்துதற்கு.’ ‘காளத்தியப்பர் கண்ணப்பர் பூசையைச் சிவகோசாரியாருக்குக் காட்டினாலேயல்லது சிவகோசாரியார் பூசையைக் கண்ணப்பருக்குக் காட்டிற்கும் வீலர். இது, வைதிகம் இல்லாவிட்டாலும், அன்பிருந்தாற் போதும் என்பதற்குச் சூசகமாகும்.’ ‘கம்மியூனிசம், எல்லோரும் வேறுபாடின்றி வாழவேண்டும் என்கின்றது; சைவசித்தாந்தமும் ‘ஒன்றே குலம்’ என்றே பேசுகின்றது. ஆதலால் கொம்மியூனிசமும் சைவசித்தாந்தமும் ஒரே

கொள்கையுடையனவே.’ இத்தயாதி, இத்தியாதி, தினந்தினம் தினசரிகள் தாங்கிவரும் திவ்வியோபதேசங்களாகக் காணப்படுகின்றன. இத்தினசரிகள், தங்கள் சமயசேவைத் தரத்தைப் புகழ்ந்து தம்பட்டமடிக்கும் நிலைக்குமோகுறைவில்லை. இவ்வகையில், சைவ வழிபாடு நாட்டில் நிலவிருதா, சமய அழிபாடு தான் நிகழுகிறதா என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒரு சந்தேகம்! எனவே, இந்த அதிகச் சுதந்தர நிலையினால் சைவத்தின் அழிவுக்கு வழிகோலும் ஆபத்து நெருங்கிக் கொண்டு வருதல் ஒருதலை.

இங்னும், பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்கள் கரணவாய உச்சில் ஈஸ்வரி தேவாலயத்தில் நடைபெற்ற வேதாகம சைவ சித்தாந்த மகாநாட்டில் உரையாற்றும்போது குறிப்பிட்டார். அருணந்தி சிவாசாரியர் குருபூசை தினத்தின் ராபகமாக நடைபெற்ற இம்மகாநாட்டில் தொடர்ந்து பேசுகையில் அவர்களுக்கிட்டதாவது?

இத்தொடர்பில் நாம் அருணந்தி சிவாசாரியரை நினைவுக்கள் மிகவும் பொருத்தமாகும். அவரையும் அவரருளிய சிவஞான சித்தியாரையும் நன்கு அறிந்தவர்களே மேற்குறித்த நிலைமைகள் ஒவ்வொன்றும் உண்மைக்கு விரோதமானவை; சமயத்துக்குப் பழுதானவை என்பதை உற்றுணரும் விவேகிகளாவார்கள். சாதாரண அறிவுடனே சைவஞானம் விளங்கவும் விளக்கவும் முற்படுவோர் அருணந்தி சிவாசாரியர் பெற்றிருந்த அறிவுப் பெரும்பரப்பை, சகலாகம் பண்டிதர் என்ற நிலையை, நன்கு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சைவசமய ஆரம்பநால்றிவுக்கூட இல்லாதவர்கள் வாய்சூசாமல் ஆகமங்களைப் பற்றிஅபிப்பிராயம்வெளியிடமுன் (6-ம் பக்கம் பார்க்க)

★ இலங்கையில் வைதீக சைவத்தைப் பேணி வளர்க்கும் ஓரேயோரு சைவப் பத்திரிகை ★

திருச்சிற்றம்பலம்

நங்க டம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென்க டம்பைத் திருச்சரக் கோயிலான்
தன்க டன்அடி யேனையுந் தாங்குதல்
என்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே.

— தேவாரம்.

சைவ காவலன்

சௌமிய ஸு ஆணி மீ 31 வ, ஆடி மீ 30 வ

மலர் 1]

அகில இலங்கை

[இதழ் 19, 20

சைவஅனுட்டான பாதுகாப்புச்சபை, தெல்லிப்பழை:

வரவேற்கத்தக்கதுதான். ஆனால்...

‘சமுன்றும் ஏர்ப்பின்ன துலகம்’ என்றார் திருவள்ளுவர். பொன் தேடிப் பொருள்தேடி, பட்டம் பதவி தேடி, ஓளாவையார் சொல்வது போல சேவித்துஞ் சென்றிரந்தும் தெண்ணீர்க்கடல் கடந்தும் உலக மக்கள் சமூலிகிருங்கள். எத்துணை சமுன்றும் கடைசிக் கட்டத்தில் ஏர்த் தொழிலொன்றே உயர்தொழில், மானமுள்ள தொழில், உண்மைத் தொழில் என்ற முடிவிற்கு வரவேண்டியவராயிருக்கிருங்கள் என்பது திருவள்ளுவர் கருத்து. ஏன்? எல்லா வேஷங்களையும் விட்டுவிட்டு, ‘இனி உழுது பயிரிடுதல் நன்று’ எனப் பார்வதியம்மையார் பரமேஸ்வரனுக்குப் புத்தி கூறியதாகத் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அமைத்த கற்பனைக் கருத்தோவியமும் உளதாதல் பல்குமறிவர். நிற்க,

‘சமுன்றும் சமயப் பின்ன துலகம்’ என்று சொல்லுமளவுக்கு நம் முடைய சமுதாயப் போக்குத் தற்போது காட்சியளிக்கின்றது. சமுதாய வாழ்க்கையிலே ஒன்றேடான்றெவ்வாத இலட்சியங்களும், ஒன்றையொன்று பதம்பார்க்கும் போக்குகளுங் கொண்ட பலர் இருக்கின்றார்கள். தங்கள் இலட்சியங்களிலும் போக்குகளிலும் தாம் விரும்பியவாறே சமூலிகின்றார்கள். சமுன்று சமுன்று எல்லாரும் இப்பொழுது சமயத்துக்குள்ளேயே வரப்பார்க்கின்றார்கள்; வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் சொல்லாம். மற்றச் சமயங்களைப் பொறுத்த வரை இது பிரமாதமாயில்லை. சைவசமயத்தைப் பொறுத்தவரை இது பெரும் பிரமாதமாயிருக்கின்றது. மூலிக்கு மூலி, நாட்டுக்கு நாடு, விட்டுக்கு வீடு, நகருக்கு நகர், கல்விக்கூடத்துக்குக் கல்விக்கூடம், தொழில்தினைக்களத்துக்குத் தினைக்களம் ‘சரேலென்’ நெரேலெனச் சைவ சமய ஸ்தாபனங்கள், சங்கங்கள் தோன்றுகின்றன. வாழ்வின் எத்துறையில் சமுன்றுவர்களும் திடுதிப்பெனச் சமய விஷயத்திலே குதித்து விடுகின்றார்கள். இங்ஙனம் சகலருஞ் சைவத்தை நாடிக் குதிக்கும் நிலை வரவேற்கத்தக்கதுதான். ஆனால்.....

ஒருவர் குறிக்கப்பட்ட ஒரு சமயத்தவராயிருப்பது வேறு. அச் சமய வீஷயங்களிலே தலையிட்டு ஆலோசனையோ தீர்ப்போ கூறும் நிலை வேறு. முன்னையதற்கு வெறுமனே சமய அனுசரணையென்ற ருந்தாற் போதும்; அம்மட்டிலுமல்ல குறித்த ஒரு சமயப் பெற்றுள்ள பின்னையென்றுந்துவிட்டாலே போதும். ஆனால், பின்னையதற்கோ முன் நேடியாய் அமையவேண்டிய தேவைகள் மிகமிக அதிகம். சிலவற்றையாவது சொல்லியாகவேண்டும். அத்தகையாரோ கொருவர் சைவத்துக்குரியவரென்று வைத்துக்கொண்டால், அவர் சைவ ஸ்தாபனங்களை முறை தவறாக பின்பற்றிவரும் ஒரு மரபினராயிருத்தல் வேண்டுவது ஒன்று. அவ்வகையில் வீளாந்த சமயப்பற்று, சமய அபிமானம், சமய அனுபவம் ஏதும் உள்ளாதல் வேண்டுவது ஒன்று; சமய சாஸ்திரங்களை வரன்முறையாகக் கற்று அறிவாராய்ச்சியாளராய் இருக்கவேண்டுவது ஒன்று; சமய சாஸ்திரங்கள் கூறும் பொருள்களை முன்னுக்குப்பின் முரண்படாமல் சிந்தித்துத் தெளியும் விவேகமுடையவராதல் வேண்டுவது மற்றொன்று. தாம் பேசும் பொருள் சைவஞான உண்மைக்குச் சரி சுத்தமாகப் பொருந்துவதா என்ற சிந்தனைத் திறன் வாய்ந்தவராயிருக்கவேண்டுதல் இன்னைன்று. ஏல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, சைவக் கோட்பாடுகளையும் பிறமதக் கோட்பாடுகளையும் தரம் பிரித்தறியக்கூடிய அனுபவச் செழிப்புடையவராயிருக்க வேண்டுதல் பின்னைன்று. அன்றியும்.

உலகில் அறிவுத் துறைகளும் ஆராய்ச்சித் துறைகளும் அதிகம். குறிக்கப்பட்ட ஒரு துறைக்குரிய விஷயத்தை அதே துறைக்குரிய அறிவு கொண்டு நிச்சயிக்கவேண்டும். அறிஞர்களைவரும் இதனை அல்லவென்றார். நியாயத்துறை விஷயத்தை நியாயத்துறை அறிவு கொண்டு நிச்சயித்தல் பொருந்தும். பொருளாதாரத்துறை விஷயத்தைப் பொருளாதாரத்துறை அறிவு கொண்டு நிச்சயித்தல் பொருந்தும். அங்ஙனமின்றி, விருந்தானத்துறை அறிவுகொண்டு இலக்கியக் கற்பனை விஷயத்தை யாரும் நிர்ணயிக்க முனைந்தால் உலகம் ஒப்புக்கொள்ளுமா? அவ்வாறே சமய விஷயத்தைச் சமுதாய ஞானங்கொண்டு அல்லது அரசியல் ஞானங்கொண்டு நிச்சயிக்கமுற்படியான எவரும் ஒப்பமாட்டார். சமய விஷயத்தைக் கண்டிப்பாகச் சமய ஞானங்கொண்டே நிச்சயித்தல் வேண்டும்.

இயல்வ து கரவேல்

“ஓளிக்கதீர்”

ஆத்திரு 4

உன்னால் கொடுக்க முடிந்த வற்றை நீ மறைத்து இல்லை யென்று சொல்லாதே என்பது மேல் சுட்டிய ஆத்திருடி வாக்கி யத்தின் பொருளாகும்:

ஒருவனுக்கு வருமானம் மிகக் குறைவாயிருந்தாலும், தனது செலவுக்கு அவசியமானதை வைத்துக் கொண்டு மிகுதியை இரப்போர்க்குத் தரும் செய்தலே முறைமையாகும். மிகுதியை வைத்துக்கொண்டு இல்லையென்று சொல்லுதல் அறத்திற்கு விரோதமாகும்.

அலை எறிகின்ற மிகுந்த நீரை யுடைய கடல் அருகிலிருந்தாலும் அதில் ஒருவரும் நீர் அளவுமாட்டார்கள். நல்ல ஊற்று நீர் உள்ள கிணற்று நீரையே மக்கள் விரும்பிச் செல்வார்கள். அந்தக் கிணற்று நீர் சில வேளைகளில் வற்றிவிடலாம். அதனால் மக்கள் விருப்பம் குறைந்து விடாது. அறத்தின் தன்மையை அறியாதார் பெற்றிருக்கும் பெருஞ்செலவத்தினால் ஒரு பிரயோசனமு மில்லை. இயல்புள்ள செல்வத்தைக் கரவாது ஈயும் அறப் பண்புணர்ந்தவர்களிடம் இருக்கும் சிறிய செல்வமும் பெரும் சிறப்புடைத்தாகும்.

தேனீக்கள் தேனைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சேர்க்கின்றன. தாம் அனுபவிக்காமல் கூட்டுக்குள் சேர்த்து வைக்கின்றன. இறுதியில் அத்தேன் பறிபோகின்றது என்ற உண்மையை நாம் மேலே உள்ள வெண்பாவில் பார்க்கிறோம்.

பகலுக்கும் இரவுக்கும் இடையில் உள்ள நேரம் மாலை. அது மிகவும் அறபநேரம்தான் நிற்கும். அந்த மாலை நேரத்தை உலோபிகளுக்கு உதாரணமாய்க் கூறுகின்றார் ஒரு புலவர். தான் வறுமையடைந்து விட்டேன் பொருள் கொடுங்கள் எனவரும் வறியவற்கு மனமகிழ்ச்சியோடு ஒரு சிறிய அளவாவது கொடாத உலோபிகளின் செலவும் விரைவில் அழிந்து போவதைப்போல மாலைக்காலம் விரைவாகப் போயிற்று என்ற கூறுகின்றார் புலவர்.

‘மாகேமேல் நிமிரந்த செக்கர் மாலையம் பொழுது நல்கூர்ந்தீகென இருக்கும் நீராக கிமியின் துணை தேனும் ஒகையால் வழங்கா நீதி ஒண்ணலான் ஒருவன் செலவும் போகுமா றன்னவாளா பொள்ளெனப் போயிற்றுமால்’ இதனால் நாம் அறிவுதென்ன?

அறம் செய்யாதான் சேலவும் பிரயோசனமற்றது. விரைவாக அழிந்துபோம். உள்ள பொருளை இல்லையென்று கரப்பதாலே அவனு மனம் வஞ்சனையடைத்தாகின்றது. இதனால் அவன் மனம் அறவழியில் நில்லா மறவழியில் செல்லும். இதனால் பாபத்தையடைகிறுன்.

அறம் பொருளின் தொகையைப் பொறுத்ததல்ல. ஒருவனுடைய மனத்தைப் பொறுத்ததுக்கு ஒப்புடன் முகமலர்ந்து உபசரித்துண்மை பேசி உப்பில்லாக கூழிட்டாலும் உண்பதே அமிர்தமாகும்’ என்பது விவேக சிந்தாமணி.

தூர் அதிஷ்ட வசமாக இன்று பல்கித் தோன்றும் சமய ஸ்தாபநங்களையே மேற்குறித்தவற்றுக்கு நேர்மாருண் பண்புகளே நிலவுக்காண்கின்றேம். அவ்விஸ்தாபனங்களின் பேச்சு, செயல் இரண்டும் அப்படியே காட்டுகின்றன தினந்தனம் வெளிவரும் தினசரிகள் இதற்கு அறிகுறியாகும். மனத்திற் பட்டபடியே பேச்சாளர் பேசிவிடக் காதிற் கேட்டபடியே செய்திகள் பிரசரமாகின்றன. பிரசரிப்பாளர்களாவது தரங் கண்டு பிரசரிக்கின்றாரோ எனில் அதுதான் இல்லையே! இந்திலைமையால் பொதுக்கள் மனத்திற் பொருத்தமற்ற கருத்துக்கள் புகுந்து குழப்ப நிலையை கீளைக்கின்றன.

‘பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்’ என்றால் திருவள்ளுவர் பிறப்பிலை எதுவுமில்லை எல்லாஞ் சமம் என்றுவிட்டார் என்ற செய

திரிபதார்த்தலட்சணம்

சி. நாகலிங்கம், தெல்லிப்பழை

அண்டங்களைனத்தும் சர்வ
சங்காரப்பொழுது, விபூதி மய
மாகி எல்லாம் ஒடுங்கிய பின்பு,
ஆதி பராபரத்தினின்றும் பிரணவ
நாதம் தோன்றி அருவுருவா
யுள்ள பரசிவத்தினின்று சத்தி
தோன்றும். நான்கு வகையாக
வுள்ள எண்பத்து நான்கு நாரூயிர
யோனிபேதமாகிய எழு வகைத்
தோற்றும் உண்டாகும்.

மூலப் பிரகிருதி மேலுள்ள
அசுத்த மாயை, சுத்த மாயையா
கிய தத்துவங்களும் அவற்றிலே
தோன்றுவனவும் நிற்க, அவற்றின
கீழ்மூன்று மூலப் பிரகிருதியிற்
புத்தி தத்துவந் தோன்றும். அதி
னின்றும் அகங்கார தத்துவந்
தோன்றும். அதில் சுத்த முதலிய
ஐம்புலன்களுந் தோன்றும். அவற்றில்
முறையே ஆகாசம், வாயு
தேயு, அப்பு, பிருதிவி (வான்,
வளி, நெருப்பு, நீர், மண்) என்
னும் ஐந்து தத்துவங்களுந் தோன்றும்.
இவற்றுள் பிருதிவி தத்து
வத்திற்கு ஆயிரகோடி அண்டங்
கள் உள்ளன. மற்றத் தத்துவங்களின்
அண்டங்களின் தொகை
அளவிறந்தன. ஓர் அண்டத்தில்
நுடைய விசாலமும் உயர்ச்சியும்
நூறு கோடி யோசனையாம்.
ஒழுந்த ஒவ்வொரு பிருதிவி அண்டமும்
இந்த வகையான விசாலமும்
உயர்ச்சியும் உடையது. பூமண்டலத்திலுள்ள மகா மேருமலையை
நடுவனக் கைத்துக் கீழேயும்,
மேலேயும், எல்லாப் பக்கமும்
ஐம்பது கோடி யோசனையும்,
அண்டகடாகத்தின் எல்லைவரையும்
கணிக்கப்பட்டிருக்கிறதாம்.
அண்டகடாகத்தின் எல்லையில்
காலாக்கிணி முத்திரரும் அவருடைய பரிசனங்களும் உள்ளர். அக்கிணி மயமாகிய அவரைத் துதித்
துக்கொண்டு ஆதி சூர்மம் அந்தப்
புவனத்திலிருக்கும். அதன்மேல்
அடுக்குறு நிலைமையனவாகிய இருபத்தெட்டுக் கோடி நரகங்களுள்ளன.
அதற்குமேல் சூர்மானைடே
சவுருத்திரர் புவனம் உள்ளது.
அளவில்லாதோர் அப்புவனத்திலுள்ளர்.
அப்புவனத்தின் மேல் ஆகாய வெளியுள்ளது. அதன்மேல்
சப்தபாதலங்களுள்ளன. அவற்றின்மேல் கணிட்ட பாதலம் இருக்கின்றது.
இதற்கு மேல் ஆடகேசருத்திரர் புவனமும், அதற்கு மேல் எட்டி யானைகளாலும்,
என்பெரும் பாம்புகளாலும், ஆதிசேடங்களும் பூவுலகம் தாங்கப்படுகின்றது.

இனிப் பாதலங்கட்டகல்லாம்
மேலாயுள்ள பூமியின் விரிவு:—
சம்புத் தீவு, சாகத் தீவு, குசைத்
தீவு, கிரவனுசத் தீவு, சான்மலித்
தீவு, கோமேதகத் தீவு, புட்குத்
தீவு என ஏழு தீவுகள் உள்ளன.
உவர்க் கடல், பாற் கடல், தயிர்க்
கடல், நெய்க் கடல், கருப்பனு
சாற்றுக் கடல், தேன் கடல். சுத்
தோதகக் கடல் என்னும் ஏழு
கடல்கள். இத்தீவுகளை முறையே
சூழ்ந்திருக்கும். சுவர் ண பூ மி
இவைகளைச் சூழ்ந்திருக்கும்.
சுவர்ண பூமியைச் சூழ்ந்து, சக்கர
வாளகிஸி இருக்கின்றது. அதனைச்
சூழ்ந்து புறவாழிச் சமுத்திரம்
இருக்கின்றது. அதனைச் சூழ்ந்து
இருட்பூ மியுள்ளது. அதனைச்
சூழ்ந்த அண்டச் சுவரின் கணம்
ஒரு கோடி யோசனை. நாம் வசிக்
கின்ற பூ மண்டலம் சம்புத்
தீவென்று சொல்லப்படுகின்றது.
சக்கரவாளகிரிக்கப்பால் பெரும்
பூறக் கடலும், அதற்கப்பால்

இருட்புமியும், அதற்கப்பால்
அண்டச் சுவருமுள்ளது. தப்
முயிரை வலிய விட்டவரும் ஞான
மென்பது சிறிதுமில்லாதோரும்
அவ்விருட்புமியிற் கிடந்துமல்வர்

அண்டச் சுவரின் அணிமையில் அநாதிக் கடவுளாகிய பரமசிவன் வீற்றிருக்கின்ற மகா கைலாச பர்வதம் இருக்கின்றது. அங்கே சிவகணங்கள் வசிக்கும். சம்புத் தீவு முதலாக அண்டச் சுவர் காறும் பூவுலகம் என்று பெரியோர் கூறுவர். இப் பூவுலகத் திண்மேல் புவர்லோகமும், அதன்மேல் சுவர்லோகமும், அப்பால் மகலோகமும் அதன்மேல் சனலோகமும், அதன்மேற் சத்தியவுலகமும், அதன்மேற் பிரமலோகமும், விட்டுனுலோகமும், சிவலோகமும் உள்ளன. அதன்மேல் அண்டகோளகை. இந்த அண்டத்தில் நூற்றெட்டுப் புவனங்கள் கள் சிவபெருமானுடைய திருவருளை அடைந்த உருத்திரர்க்குடைய தானங்களாம். வேதசிவாகமங்களும் அவற்றின் சார்பு நூல்களும் பிறவும் சிருட்டிபேதம் பலவான காரணத்தினால், வெவ்வேறுகச் சொல்லுகின்றன. ஆதலால் அவை மலைவாகா. இந்தக் ஓர் அண்டத்தினியற்கை போலப் பிருதிவியின் கூருகிய ஆயிரகோடி யண்டத்தினியற்கையும் உள்ளன. மற்றும் தத்துவ அண்டங்களோ அளவில்லாதன.

இவ்வண்டங்களை வாந்திரயும் தம்முள்ளடக்கித் தாம வற்றுளடங்கி வியாப்பியமாகாத அகண்டாகார நித்த முத்த சுத்த சித்தாகியும் சோதிப்பிழம்பாகியும் உள்ள சிவபெருமானின் தன்மையை யாவர் அறியமுடியும். அவனருள் பெற்ற ஒரு சிலர் சிற்றதறிவதல்லாது வேறொவர் தாமரியமுடியும். தம்மாலே சிருட்டிக்கப்பட்ட ஆன்மகோடிகள் முன் செய்துகொண்ட இருவினை களுக்கீடாகப் பொருந்திய சுக்துக்கங்களை அனுபவித்து முடிவில் இருவினையொப்பும் மலபரிபாக மும் பொருந்தப்பெற்ற திரிகரணசுத்தியடையவர்களாய்த் தம்மை வழிபட்டு முத்தியடைய வேண்டித் திருவுள்ளத்து முகிழ்த்த பெருங்கருணையினால் வேதாகமங்களையும் புராண இதிகாசங்களையும் அருளிச் செய்தார். அந்நால்களிலே பிரதிபாதிக்கப்பட்ட திருப்தார்த்த லட்சணங்களையுணர்ந்து விதிமுறையானே வழிபட்டருள்பெறவேண்டும்.

உலகம் வேத சிவாகமங்களின்
நெறிதவறியக்கால், சிவபெரு
மான் உண்மை நாயன்மார்களை
இவ்வுலகத்தில் அவதரிக்கச்
செய்து நன்மார்க்கத்தை நினைவுட்ட
டுகின்றார். அந்நாயன்மார்களால்
அருளிச் செய்யப்பட்ட திவ்வியப்
பிரபந்தங்களைச் சிவ வாக்காகக்
கொண்டு பொருளுணர்ந்து பாரா
யணஞ் செய்தல் நமது கடமை.
சிவபெருமான் தம்மை வழிபடு
முறைப்படி வழிபடும்பொருட்டுத்
தம்மால் அருளிச் செய்யப்பட்ட
ஆகமங்களில் விதிக்கப்பட்ட பிர
காரரம் சௌவாலயங்களையும் மெய்
யடியார்களையும் சிவனென வழி
படுவோர்க்கு அருள் செய்வர்.
வேத சிவாகமங்களை ஒதியணர்ந்த
சிவாசாரியர்களையடைந்து, குற
றங்களைத் தவிர்த்து, சிவதீக்கை
பெற்று, நித்திய கர்மானுட்டா
னங்களை வழுவாது அனுட்டித்
துக்கொண்டு சரியை, கிரியை,

யோகம், ஞானமார்க்கங்கள் இன் விண்ண வகையென்பதை நன்குணர்ந்து கடைப்பிடித்து ஈடோற்றும் அடைவதே நங்கடன்.

சைவ சமயத்திற் பிறந்தவர்கள், ஒவ்வொரு பிரபஞ்ச உற்பத்தியின் மீது இரண்டு பால்களை வழங்கி வந்தன.

அருவமாவது: பலதிற்குத் தான்
மாக்கக்கும் அந்தரான்மாவாய்
சகலவண்டங்களையுந் தம்முள்டக்கி
தாமவற்றுள்டங்கி இயக்குகின்ற
நின்மலவோளி வடிவாம்.

அருவருவமாவது: சகலரும்
வந்து விதிப்படி தரிசிக்கிற ரவ
ரூது திருவருள் சரந்தருளுகின்ற
சகல நிஷ்களமாகிய பிடமும் லிங்
கமு மாகிய கன்மசாதாக்கிய
வடிவமேயாம்.

உருவடிவம்: பக்குவான்மாகக் களுக்குத் திருவடி தீட்டைசெசய்து பரமுத்தி பிரசாதித்தருளும், குரு வடிவம். ஆன்மாக்கள் செய்யுந் தியானம் பூசை முதலியவைகளின் பொருட்டுச் சிவசத்தியாகிய திரு வருட்குணங்களுள் இன்னது இன்னது இன்ன இன்ன அவயவம் என்று பாவிக்கப்படும் உருவம்.

புகுந்து, சைவசமயானுட்டான்
களை அனுசரித்துக் கொண்டு
அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முழு
முதற் கடவுள் சிவபெருமானே
என்று துணிந்து வழிபட்டு முத்த
யடைவர்.

நமது கடவுளாகிய சிவபெறு
 மாரேல் உண்டாக்கப்பட்ட சமயம் சைவசமயம். மறு சமயங்கள் ஒவ்வொரு போதகரது போதனவழியைப் பின்பற்றிய சமயம்.

ஐந்து வகையான பூத தற்கு அண்டங்களையும் அவற்றுள்ள அசரசர பேதமானவற்றை வகுத்த வரும், என்றும் உள்ளவரும், எங்கும் நிறைந்தவரும், இயல்பாகவே பாசங்களினின்று நீங்கினவரும், எல்லாம் அறிபவரும், எல்லாஞ்செய்பவரும், தம்வயமுடையவரும் ஆகிய சிவபெருமான் ஆண்மாக்களுக்குச் சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, பிரிக்குதிமாயையாகிய தூணக்காரணத்தினின்று (சிவசக்தி) தறு, கரண, புவன, போகங்களைத் தோற்றுவித்தலாகிய படைத்தலைச் செய்வார்.

தோற்றுவிக்கப்பட்ட தனு
 கரண, புவன, போகங்களை நிறுத்தி
 துதலாகிய காத்தலைச் செய்வார்.
 தனு, கரண, புவன, போகங்களை முதற்காரணத்தில் ஒடுக்குதலாகிய அழித்தலைச் செய்வார். ஆன் மாக்கள் நல்வினை தீவினையாகிய இருவினைகளுக்கீடாகப் பொருந்திய சுக்குக்கங்களாகிய பயன்களைப் போக்கியப் பொருள்களில் அமிழ்த்துதலாகிய மறைத்தலைச் செய்வார்.

ஆன்மாக்களுக்குப் பாசத்தை
நீக்கிச் சிவத்துவத்தை விளக்குத்
லாகிய அருள்ளூச் செய்வார்.

இரு காரிய நிகழ்ச்சிக்குக் காரணம் உண்டு. அவை : முதற்காரணம், துணைக்காரணம், நிமித்தகாரணம்.

குடமாகிய காரியத்திற்கு
முதற்காரணம் மன், துணைக்கார
ணம் திரிகை, நிமித்தத்காரணம்
குயவன். அதேபோல் அண்ட
சராசரமாகிய காரியத்திற்கு
சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, பிர
கிருதி ஆகிய மூன்று முதற் கார
ணம். துணைக்காரணம் சிவசத்து;
நிமித்தகாரணம் சிவபெறுமான்.

துணைக்காரணமாகிய சிவசத்தி, அக்கனியோடு சூடுபோல் சிவத் தோடு பிரிவின்றி உள்ளதாகிய வல்லமை.

சிவபெருமானுக்குரிய தடத்தலக்களம் : மூன்று வடிவங்கள், அவையாவன : அருவம், அருவருவம், உருவம்,

ஆன்மாக்கள் = பசுக்கள் =
 (சேதனம் = அறிவுடைப்பொருள்)
 அவை: வியாபகமாய், சேதனமாய், பாசுத்தடையுடையோராய்ச், சார்ந்ததன் வண்ணமாய்ச், சர்ரந்தொறும் வெவ்வேறுய்ச், சிறறறிவுஞ் சிறுதொழிலும் உடையோராய்த் தமக்கு ஒரு தலைவரன் உடையவராய் இருப்பவர். அவை எடுக்கும் சர்ரம்: தூலமும் சூக்குமுமும்.

குக்குமசர்ரம். ஓசை, ஊறு,
ஒனினி, சுவை, நாற்றம் என்னுங்
காரரண தண்மாத்திரை யென்றும்
மனம், புத்தி, அகங்காரம் என்
நும் அந்தக்கரண மூன்றுமாகிய
எட்டினாலும் ஆக்கப்பட்டு ஆன்
மாக்களதோறும் வெவ்வேறும்
அவ்வான்மாக்கள் போகம் அனுப
வித்தற்குக் கருவியாய், ஆயுள்
முடினில் முன்னுடம்புவிட்டு மற்றே
ருடம்பு எடுத்தற்கு ஏதுவாய் இருக்

நல்வினை திவினை என்னும் இரு வினைகட்டிடாக நால்வகைத்தோற் றத்தையும், ஏழுவகைப் பிறப்பையும், எண்பத்து நான்கு நாறுயிர யோனி பேதத்தையும் உடையவைகளாய்ப். பிறந்திறந்தும் வழி.

நால்வகைத் தோற்றும்.

அண்டசம் = முட்டையிற்
க்ரேன்றுவன்.

சுவேதசம = வேர்க்கையிற்
க்ரேன்றுவன்.

(4-ம் பக்கம் பார்க்க)

திரிபதார்த்தலட்சணம்

(3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

உற்பிச்சம் = வித்து வேர் கிழங்கு முதலியவைகளை மேற்பிள்ளுது தோன்றுவன்

சராயுசம் = கருப்பையிற் ரேன்றுவன் எழுவகைப் பிறப்புக்கள்.

தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன், நீர்வாழ்வன், தாவரம் என்பவைகளாம். இவ் வெழுவகையினுள்ளும் முன்னிற ஆறும் இயங்கியற் பொருள்கள். இயங்கியற் பொருளின் பெயர் சங்கமம், சரம். நிலையியற் பொருளின் பெயர் தாவரம், அசரம்.

கருப்பையிலே பிறப்பன்: தேவர்களும், மனிதர்களும், நாற்கால் விலங்குகளுமாம்.

முட்டையிலே பிறப்பன்: பறவைகளும், ஊர்வனவும், நீர்வாழ்வனவுமாம்.

வேர்வையிலே பிறப்பன்: கிருமி, கீடம், பேன் முதலிய சில ஊர்வனவும், விட்டில் முதலிய சில பறவைகளுமாம்.

வித்திலும் வேர் கொம்பு கொடி கிழங்களிலும் பிறப்பன் தாவரங்கள்.

என்பத்து நான்கு நாரூயிர யோனி பேதங்கள்:

தேவர்	11,00,000	யோளி பேதம்
மனிதர்	9,00,000	" "
நாற்கால்		
விலங்கு	10,00,000	" "
பறவை	10,00,000	" "
ஊர்வன	15,00,000	" "
நீர்வாழ்வன	10,00,000	" "
தாவரம்	19,00,000	" "
ஆக	84,00,000	" "

ஆன்மாக்கள் இருவினைகளைச் செய்தற்கும் இருவினைப் பயன் களை அநுபவித்தற்கும் இடம் பூமி. நல்வினைப் பயனை அநுபவித்தற்கு இடஞ் சுவர்க்க முதலிய மேலுல கங்கள். தீவினைப்பயனை அநுபவித்தற்கு இடம் இருபத்தெட்டுக் கோடி நாற்கங்கள்.

பூமியிலே பிறந்து நல்வினை செய்த ஆன்மாக்கள் தூல சரீரத்தை விட்டவுடனே, குக்கும் சரீரத்தோடு பூதசார சரீரமாகிய தேவசரீரத்தை எடுத்துக் கொண்டு, சுவர்க்கத்திலே போய், அந்நல்வினைப்பயனையின்பத்தை அநுபவிக்கும். தீவினை செய்த ஆன்மாக்கள், தூலசரீரத்தை விட்டவுடனே சூக்கும் சரீரத் தோடு பூதசரீரமாகிய யாதன சரீரத்தை எடுத்துக்கொண்டு, நாற்காலத்திலே போய், அத்தீவினைப் பயனைகிய தூலத்தை விட்டவுடனே ஒரு தூலசரீரத்தை விட்டவுடனே பூமியிலே தானே ஒரு யோவிவாய்ப்பட்டு, மற்றொரு தூலசரீரத்தை எடுப்பதும் உண்டு.

சுவர்க்கத்திலே இன்பம் அநுபவித்த ஆன்மாக்கள் தொலையாது எஞ்சி நின்ற கனம் விசேடத்தினாலே திரும்பப் பூமியில் வந்து, மனிதர்களாய்ப் பிறக்கும்.

நாற்காலத்தில் துன்பம் அநுபவித்த ஆன்மாக்கள் தொலையாது எஞ்சி நின்ற கனம் விசேடத்தினாலே திரும்பப் பூமியில் வந்து, முன்பு தாவரங்களாயும், பின்பு நீர்வாழ்வனவாயும், பின்பு ஊர்வனவாயும், பின்பு பறவைகளாயும். பின்பு விலங்குகளாயும் பிறந்து, பின்பு முன் செய்த நல்வினை வந்து பொருந்த மனிதர்களாய்ப் பிறக்கும்.

பசுபதியாகிய சிவபெருமானை அறிந்து வழிபட்டு முத்தியின்பம் பெற்றும்பதற்குக் கருவியாதலால் மனிதப் பிறப்பே மிக அருமையுடையது.

மனிதப் பிறப்பையெடுத்த ஆன்மாக்கள், புறச்சமய வழி நின்று புன்னிய மேலீட்டினாலே, வைத்திக் கொடுத்தை வெட்டந்து, வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட புன்னியங்களைச் செய்வார்கள். பின்பு அப்புன்னிய மேலீட்டினாலே சைவசமயத்தை அடைவார்கள். சைவசமயத்தை அடைந்து சிவாகமத்தில் விதிக்கப்பட்ட சரியை, கிரியை, யோகங்களை விதிப்படி மெய்யன்போடு அநுட்டித்தவருக்குச் சிவபெருமான் ஞானசாரியரை அதிட்டித்து வந்து சிவஞானம் வாயிலாக உண்மை முத்தியைக் கொடுத்தருளவர்.

புறச்சமயிகளுக்கு அவ்வரால் உத்தேசித்து வழிபடப்படுந்தெய்வதைச் சிவபெருமானே தமது சத்தியினாலே அதிட்டு நின்று, அவ்வால் வழிபாடு கண்டு, பலங் கொடுப்பார்.

சரியை:— சிவாலயத்துக்குஞ் சிவாநிடியார்களுக்குஞ் தொண்டு செய்தல்.

கிரியை:— சிவபெருமானை அகத்தும் புறத்தும் பூசித்தல்.

யோகம்:— சிவத்தைத் தியானித்துப் பின்பு தியானிப்பவனும் சிவமும் ஒன்றே என விளங்கப்பெறல்.

ஞானம்:— பதி, பச, பாசம் என்னும் முப்பொருள்களின் இலக்கணங்களை அறிவிக்கும் ஞானநால்களைக் கேட்டுக் கீழ்த்து நிட்டை கூடல்.

சரியையினால் அடையும் பலன்:— சிவசாலோகியம்.

கிரியையினால் அடையும் பலன்:— சிவசாமீப்பியம்.

யோகத்தினால் அடையும் பலன்:— சிவசாருப்பியம்

ஞானத்தினால் அடையும் பலன்:— சிவசாயுச்சியம்.

4320000 வருடங்கள் கொண்டு ஒரு சதுர்யுகம். ஆயிரஞ் சதுர்யுகங்கழிந்தால் பிரமாவுக்கு ஒரு பகல். அப்பகற் காலங்கழிந்து இரவு வர பிரமா நித்திரை செய்வார். அப்பொழுது சூரியன் முதலிய கிரகங்களும் நடசத்திரங்களும் இந்திரன் முதலிய தேவர்களும், இப்புவல்கழும், உயிர்வர்கள் கூடலும் இருப்பதும் பற்றுக்கொடுக்கலாம். இவ்வாலயம் என்பதைச் செய்தல் போன்றது பிறவிதோறும் இப்படிச் சுட்டப்பட்டுப் பக்குவப்படும் வரையும் புத்தித்ததுவம் பற்றுக்கோடாக மாயையிலே கிடக்கும் பொழுது, சஞ்சிதம் எனப் பெயர்பெறும். இது உண்டாக்கப்பட்டபயிரின் முற்றி விழுந்து பொருட்களைச் சேகரித்து வைத்துக்கொள்ளுந் தன்மைபோலும்.

இச்சஞ்சித கன்மங்களுள்ளே பக்குவப்பட்டவை, மேல் எடுக்கும் உடம்பையும், அது கொண்டு அனுபவிக்கப்படும் இன்புதுங்பங்களைச் சூந்து தந்து பயன்படும்பொழுது, பிராரத்தம் எனப் பெயர்பெறும். அது மேன்மேலும் சேகரித்து வைத்துக்கப்பட்டபயிரின் முற்றி விழுந்து பொருட்களைச் சேகரித்து வைத்துக்கொள்ளுந் தன்மைபோலும்.

மாயையாவது: சத்தமாயை, அசத்தமாயை, பிரகிருதிமாயை, என மூன்று வகைப்படும். இவைகளுள்ளே, சத்தமாயையாவது: நித்தியமாய், வியாபகமாய், அருவமாய் சடமாய், சொல் வடிவமுஞ் சத்தமாயை பொருள்வடிவந் தோன்றுதற்கு முதற் காரணமாய், மயக்கஞ் செய்யாத தாய் இருப்பது.

அசத்தமாயை:— நித்தியமாய், வியாபகமாய், அருவமாய் சடமாய், பிரளைக்களைச் செய்வார். அப்பொழுது பிரமாவுக்கு ஒரு பகல் வடிவமுஞ் சத்தமாயை பொருள்வடிவந் தோன்றுதற்கு முதற் காரணமாய், மயக்கஞ் செய்யாத தாய் இருப்பது.

அசத்தமாயை:— நித்தியமாய், வியாபகமாய், அருவமாய் சடமாய், பிரளைக்களைச் செய்வார். அப்பொழுது பிரமாவுக்கு ஒரு பகல் வடிவமுஞ் சத்தமாயை பொருள்வடிவந் தோன்றுதற்கு முதற் காரணமாய், மயக்கஞ் செய்யாத தாய் இருப்பது.

அசத்தமாயை:— நித்தியமாய், வியாபகமாய், அருவமாய் சடமாய், பிரளைக்களைச் செய்வார். அப்பொழுது பிரமாவுக்கு ஒரு பகல் வடிவமுஞ் சத்தமாயை பொருள்வடிவந் தோன்றுதற்கு முதற் காரணமாய், மயக்கஞ் செய்யாத தாய் இருப்பது.

மாயேயம்:— மாயையால் ஆகிய தத்துவங்களும், அவைகளால் ஆகிய தனு, கரண, புவன, போகங்கள் தோன்றுதற்கு முன்பு அக்கினி வியா

பித்துண்ணும். அப்பொழுது உலகமெல்லாம் விழுதி மயமாய்ப் பரிசுத்தமுடையதாய்த் தோன்றும். அப்பொழுது சிவபெருமான் மகாசுடலையிலே வென்பொடி நிறையப் பூசிய திருமேனியுடன், தந்திருவருட் சத்தியாகிய உழையம்மையார் தரிசிக்கந்தனஞ்சு செய்துவாவாவாரர். இந்த அக்கினிப் பிரளையத்திலே தருமதேவதை வென்னியறம் பொருந்திய இடப்பேராய்ச் சிவபெருமானைத் தாங்கிக்கொள்ளும்.

எல்லா அண்டங்களையும் தமிழ்மூடக்கித் தாம் அவற்றை இயக்கியும், அப்பாறப்பட்டுச் சுத்தமாயாதீதமாய் நிற்கின்ற நிக்தமுத்த சுத்த சித்தாகிய சிவமேப்பதிப்பொருந்து சொல்லப்படுகின்ற இந்த மூன்று மாயேயம் தீரோதாயின் மூலம் கணம் மாயையாகிய பாசம் ஆன்மாவைப் பந்தித்து நிற்பது. ஆணவம், கணம், மாயை என்று சொல்லப்ப

அதிகச் சுதந்தரம்.....

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வரும் தமது மெள்டிக்கத்தை
அவர் அறிவுநிலைக்கெதிரே வைத்து
துத் தெரிந்து கொள்ளக் கடவர்.

சாஸ்திரநூற் கல்வி க்கும்
ஞானத்துக்கும் தொடர்பில்லை
யென்று சாஸ்திரநூற் கல்வியைப்
புறக்கணிப்போர், அவர் வரலாறு
நில் வைத்து உண்மையுணர்தல்
விசேடமாகும். மெயங்ஞானமா
கிய திருவருள் ஞானம் முற்ற
முற்றக் குருவருளால் வருவதென
பது உண்மையே; ஆனால், அக்
குருவருளைத் தலைப்பட்டுதற்கான
நிலையை ஒருவர் அடைதற்குதவும்
பொறுப்பு, முற்றமுற்றச் சாஸ்
திரநூற் கல்வியையே சாரும் என
பது மறுக்கொண்டு உண்மை. இவ்
வுண்மை, சிவாசாரியரின் வர
லாற்றினாலும் அவர் வாக்கினாலும்
இனிது புலப்பட்டுள்ளது, அவர்
அவ்வளவு சாஸ்திர நூல்றிவ
வாய்ந்திருந்தமையாலேயே தமக்க
கொரு ஞானகுருவை இம்மை
யிலே பெறும் பேற்றைந்தார்
என்பதொன்று; அவவறிவ நிலை

காரணமாகவே, தமக்கும் குருவாய் வாய்க்கூடிய ஒருவரைப் பெற்றெடுக்கும் தகுதியிக்க சீடராக அச்சுதகளப்பாளரை ஆக்கமுடிந்தது என்பது, மற்றொன்று, சைவசித்தாந்த நூல்கள் அனைத்தினுக்கும் தனிவிளக்கமாய் நின்று உதவுகின்ற சிவஞான சித்தியார் ஆழமும் அகலமும் வாய்ந்த பெருநூலாக அமைவதற்கு அவர்தம் சுகலாகம் ஞானம் ஆதரவாய் நின்றுள்ளது என்பது இன்னைன்று, இனி, “புறச்சமய நெறிநின்றும்... என்ற பாடவில் ‘ஆரணங்கள் படித்தும், சிறப்புடைய புராணங்க ஞானர்ந்தும் வேத சிரப்பொருளை மிகத் தெளிந்துள்ள சென்றுற சைவத்திற்குத்தைப்பவா” என்றும், ‘இதிற் சரியை

குளியா யோகஞ் சார்ந்ததற்பிள்ளை
நூன்த்தாற் சிவன்டியைச் சோ
வர்' என்றும் வரும் பகுதிகள்
மேற்கூறிய உண்மைக்குச் சிவா
சாரியரின் வாக்கே ஆதரமாதல
காட்டும். இன்னும்,

காலாதி காலமாகத் தமிழு
நாட்டிலே ஊறிவந்துள்ள தமிழக
கலாசாரத்தின் பூரண விளைவாகத்
தோன்றியவர் அருணந்தி சிவா
சாரிய சுவாமிகள், மாணிட
பிறப்பின் நோக்கத்தையும்
பிறப்பிலிருந்து உயிர் விடுதலை
யற்று வீடுபேற்றைடும் வாய்ப்பை
மனிதப் பிறப்பிலேசே பெறறு
கொள்ள வேண்டுமென்பதையு
துடியாக எடுத்துணர்த்து
நிலையை அவர் நூலில் நாம் காண
லாம். ‘எண்டரு நால்லணபதது
நான்குநூ ரூயிறத்தா — யணு
பல் யோனியல்லா மொழித்து
மாணிடத்துதித்ததல் — கண்டிடு
கடலைக் கையால் நீந்தினன் கார
யங்காண்’ எனவும், ‘மாணிட
பிறவிதானும் வகுத்தது மனவா
காய — ஆணிடத்தைந்துமாடு
அருனபணிக்காக வன்றே’ என
வும், ‘ஊனெடுத் துழலு முக
ஒன்றையும் உணரார் அந்தே
எனவும், வரும் அவர் கூற்றுக்கள்
உணர்க்கிப் பெருக்கையும் உண்ண
நெறி நாட்டத்தையும் வருவில்
பணவாகும்:

சைவசமயம் என்பதும் சமய பக்கஞ் செய்து வைத்துள்ளார் வழிபாடென்பதும் சமயாநுட்டா இச்சேவை நன்குணர்தற்பாலது னம் என்பதும் சர்வசாதாரண பாகத் ஏல்லாருந்துகூட ஒத்தவிக்கும் (தொடரும்)

ஒரு உலக சம்பிரதாயந்தானே
என்ற நினைவிலே ஊறி நனைந்து
போயிருப்பவர்கள் இன்று எத்த
னையோ ஆயிரம்! இவற்றின் அடை
தற்கருமையையும் அநுசரித்தற்
கருமையையும் பொறுப்பினர்வீ
ஞேடு சிந்திப்பவர்கள் யிகச் சிலர்
ஞுஞ் சிலரேயாவர். இத்திலையில்
மற்றைப் பிறப்பெல்லா வற்றினுந்
தப்பி மனிதப் பிறப்பில் வருதல்
அருமையெனவும், அம்மனிதப்
பிறப்பிலும் நரர்பயில் தேயத்
திலோ நான்மறை பயிலாத நாடு
டிலோ பிறந்துவிடாமல் நல்வை
தொரு-சிவபூரியிற் பிறத் தங்கள்
வெகு புண்ணியம் எனவும், அந்
நிலையிலும் கீழ்க்கு லத்திலே
தோன்றுமல் தவஞ்செயும் பண்டு
வாய்ந்த மேற்குலத்திலே தோன்று
தல் பேரதிட்டமெனவும், அங்கும்,
புறச்சமயங்களிற் செல்லாது
ஏசவத்திற் சென்று சேர்தல்
அதிட்டத்தின் மேலதிட்டமென்று
வும் கருத்துக்களைத் தரப்படுத்தி
நிரனிறுத்தி அவர் கூறும் முறை
அவசியம் அறிந்துணர்தற் பால்
தாம்.

இங்ஙனம் சைவ தத்துவ ஞானமாகிய முப்பொருளுண்மையை எடுத்துணர்த்தும் வகையில் அதனையனுகுதற் கின் றி யமையாத பிறப்பு. வாழ்க்கைச் சூழ்நிலைகளை வற்புறுத்தி வரையறுத்துணர்த்தும் அருணந்தி சிவாசாரியரின் சேவை விபரீதம் நிரம்பிய இல்லைய அறிவுக் கண்ணேட்டத்தின் எதிரே வைத்து அலசி ஆராய்ந்து உண்மையைத் துலக்குதற்கு மிகவும் உபகாரமாகின்றது. இவ்வளவிலமையாது அருணந்தி சிவாசாரியர் சேவையை என்றையிலும் பார்க்க இன்று நாம் அவசியம் வற்புறுத்த வேண்டுதற்கு மற்று மோர் காரணமுள்ளது.

இன்றெல்லாம் எங்கு பார்த்தாலுஞ் சமய சமரசவாதம் தலைதூக்கி நிற்பது பெரும்பான்மை திடீரென்று விரிவடைய நிற்குஞ் சமுதாய அரசியல் முன்னேற்றப் பிரச்சினைகள் காரணமாகச் சமுதாயர்தியிலும் அரசியல் ரீதியிலும் பூசல்களும் போராட்டங்களும் அதிகரித்து வருகின்றன சமுதாயப் பூசல்களைச் சமுதாயர்தியிலும் அரசியற் போராட்டங்களை அரசியல் ரீதியிலும் தீர்த்துக்கொள்ள முற்படின் அழிவு நிகழுமென்றஞ்சிச் சமுதாய வாதிகளும் அரசியல் அறிஞர்களும் அதற்குமாற்றுவழி இதுவென்று நம்பிச் சமயசமரசவாதத்திற்கு முக்கியத்துவமளித்து வருகின்றனர். சமயஸ்தாபனங்களைச் சார்ந்தவர்களும் அவர்களையின்றி இயல முடியாதன எண்ணி அவர்களின் போக்குக்கு ஒத்திசைத்து வருகின்றனர் அதனால், அவர்களின் எண்ணப் பிறைவேறுகின்றதோ இல்லையோ அறியோம். ஆனால், இம்முயற்சியினால் சமயம் தன் பண்பிழந்து போவது மட்டும் உறுதி. இந்நிலையில், சமயங்களிடையே சமரசம் ஏற்படுதல் எவ்வாறு ஒரு மில்லை. அவை ஒவ்வொன்றுப் படையான வேறுபாடுடையவை என்பதனைத் தர்க்க ரீதியாக எடுத்து நிலைநாட்ட அருணந்திசிவாசாரியார் அப்பொழுதே பறபக்கஞ் செய்து வைத்துள்ளார் இச்சேவை நன்குணர்தற்பாலது

(தொடரும்)

മാവെ മുരുകൻ

(1-ಮ் ପକ୍ଷକତ୍ ତୋଟାର୍ଚ୍ଚି

பட்டுவிட்டதே. இதைக் கேட்பாரில்லையா? சைவ மன்னர்கள் இலாதபடியாற்தான் இவை எவ்வாம் நேரிடுகின்றன என்று நொந்து கண்ணீர் ததும்ப ஒழிட்டு வெளியில் நின்று. முருக பெருமானை வழிபட்டுச் செலவராயினர்.

இந்த நிலைமையைப் பயன்
படுத்தித் தாழ்ந்த சாதியின்
இரண்டாம் வீதியிற் சென்று
நால்துகர்களின் சின்னங்களை
கோவிற் சுவர்களில் வரைந்தும்
வேறும் அக்கிரமச் செயல்களை
செய்தும் இன்புற்று மாவை முடி
கன்ஆலயைப் பிரவேசமாகிய வீர
செயலை நிறைவேற்றிவிட்டோ
என்ற மனத்திருப்தியுடன் செல
ரனா?

ஆனால் முகுகளுள்ளாற் கதவு
கள் பூடிடப்பட்டிருந்தும் கோவில்
இரவிற் பூசைகள் நடைபெறும்.
இரவு 12 மணிக்கு மேற்கொவிலுள்ளே அர்ச்சகர்களில்
மந்திர உச்சாடன ஓசையும், பூசை
மணியின் ஓசையும் வாசலிற்காவல்
செய்து கொண்டிருந்த பொசாருக்குக் கேட்பதுண்டு. அவர்கள் இவை தேவுக்களின் பூசை
ளைந்த தெரியாதவர்களாயிருந்து
தபடியாற் கோவில் அர்ச்சகர்கள் இரவில் தெற்கு வாசலால் வந்து
பூசைகள் நடாத்துகின்றார்களெனச் சந்தேகித்து, இரவில் இதனுண்மையை ஆராயத் தொடர்கினர். கோவிலில் அர்ச்சகர்கள் செய்யும் பூசை அல்லவெனத் தீவிரானித்தனர். அசையா மணிசத்தம் கேட்கும்பேளையிற் காரில் ஏறி நின்று ஆர் அடிப்படையில் பார்த்தனர். ஒரு வருடம் காணப்படவில்லை. மணியின் கூடுதலில் கிலியும் அசையாதிருப்பதையுக்கவனித்தனர். இவை யாவுநாளைடைவில் அவர்களுக்கு அசத்தை ஏற்படுத்திச் சிலர் அனால் நோய்வாய்ப்பட்டுள்ளதாவந்து தெரிகின்றது. அங்கு இருந்து கடமையாற்றவே அச்சங்கொண்டு மேலதிகாரிகளுக்கு முறையிட்டனர். இவை காரணமாக பொலிசார் 27-7-70 காலை மணியாவில் கோவில் வாசலில் விட்டு வெளியேகினர்.

பூவுலகில் அரனுக்கு
பூசைகள் குன்றினாற் தேவுலகி
கும் துண்பமுண்டு. இதனாற்றிரு
பூசைகள் தவறுது செய்வதி
சைவக் குருமார் சிரத்தை எடு
பதுண்டு.

மாணிடப் பிறவிதானும்
 வகுத்தது மனம் வரக்கால்
 ஆணிடத் தைத்தும் ஆடும்
 அரங்பணி க்காக அன்றே
 வாணிடத் தவரும் மண்மேல்
 வந்தார்ன்தனை அரசிசிப்பர்
 ஊனிடத் துள்ளும் மூகா

பொலிசார் விலகின தும். 2
நாட்களாகப் பூட்டப்பட்டிருந்
கதவுகள் மீண்டுந் திறக்கப்பட-
ன. அசையாதிருந்த அசைய-
மணியின் நாக்கும் அசைந்தது
பக்தர்கள் ஆனந்தக் கண்ணீருடை
வழிபாட்டிற்கு உள் சென்றன
குருமார் ஆலயத்தின் மூலஸ்த-
னக் கதவைத் திறந்ததும் அற்
தக் காட்சிகள் கண்டனர். தா
21 நாட்கள் பூசைகள் செய்ய
திருந்தும் சுவாமிக்கு அரச்சி

திருந்த பூக்களும், சுவாமிக்குச்
சூட்டப்பட்டிருந்த மலர் மாலை
களும் வாடாது தெளிவாக நறு
மணம் வீசின், பூசைக்குரிய
உபகரணங்கள் யாவும் சுவாமி
யின் முன் வரிசையாகக்
காணப்பட்டன. மானிரின்
பூசையை அக்கிரமக்காரர்கள்
தடை செய்தபோதிலும் தேவர்
களின் பூசையை யாவராலும்
தடைசெய்ய முடியாதென்பது
வெளிப்படையாயிற்று. மூடிய
கதவுகள் திறந்த நாள் முருகப்
பெருமானுக்குரிய கார்த்திகைப்
பெருநாளேயாம்.

மாவைக் கந்தனின் ஒப்பில்
லாக் கருணையையும் பெருமையை
யும் அறிய வல்லார் யார்? நலீ
னச் சைவர்களே சிந்தியுங்கள்!
வைதீகச் சைவர்களின் வழிபாட்
டிற்கு இடர் செய்யாதீர்கள்.
காலத்திற்கேற்ற மாற்றம் சைவ
சமயத்தில் வேண்டுமெனக் கூகு
குராலெழுப்பி. பணப்பேராசை
பிடித்த சில தர்மகர்த்தாக்களின்
உதவியுடனும் வாக்குப் பெருக
கத்தை நாடி நிற்கும் அரசியல்
வாதிகளின் ஆதரவுடனும் இறை
வன் கட்டளைகளை மீறிக் கோவில்
களை வியாபாரக் கட்டடகளாயும்,
களியாட்ட இடங்களாயும் மாற்றி
இறைவனை அப்பேர் ப்பட்ட
கோவில்களிற் சாந்தித்தியமாய்
எழுந்தருளி அருள்செய்ய விடாது
வெருட்டிக் கலைக்கும் நலீனச்
சைவர்களே இனியாவது உங்கள்
சமயத்துக்கடாத செயல்களைப்
பற்றிச் சிந்தியுங்கள். சைவ சம
யத்தை அபியாதீர்கள். ஈழத்தில்
உண்மையில் இறைவனமுந்த
ருளி அருள் செய்யும் கோவில்
மாவை முருகன் கோவிலென்பது
இவ்வரலாற்றிலிருந்து வெளிப்
படையாயிற்று. இக்கோவிலின்
புனிதத்தனமை சிதைவுறைது
காப்பதற்கு வைதீகச் சைவர்கள்
யாவரும் எவ்விதத் தியாகமும்
செய்து அருள்பெற எக்காலமும்
ஆயத்தமாயிருத்தல் வேண்டும்.

பத்தினி பத்தர்கள் தத்துவ
 ஞானிகள்
 சித்தங் கலங்கச் சிறைவுகள்
 செய்தவர்
 அத்தமும் ஆவியும் ஆண்டொன்
 றில் மாய்குவர்
 சத்தியம் சொன்னேன்

(மிருங்ந்திறம்)
நவீனச் சௌவர்களே, இது
திண்ணம் அண்மையில் இச்சொய்யு
ளிற் கூறியுள்ள உண்மையை அனு

சந்தா சேயர்களுக்கு அறிவித்தல்

1. நிதிக் கஸ்டமின்றி சைவ காவலன் தொடர்ந்து கடமையாற்றச் சந்தா நேயகர்ஸ் ஒவ்வொருவரும் குறைந்தது ஜிந்து சந்தா நேயர்களைச் சேர்த்துவிவரம் தாழ்மையுடன் வேண்டுகின்றோம்.
 - 2: வருடச் சந்தா ரூபா 5/-ஐயும் பின்வரும் விலாசத்திற்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

த. சிவலிங்கம்
தலைவர்

அ. இ. செ. அ. பா. சுப்பி
விமல்ஸ்தான் சுன்னகம்.